

Vážená paní inženýrko

ještě než začnu se smutným příběhem mé manželky, dovolte mi, abych nás oba představil. Manželka se jmenuje Marie Krečmerová a v červenci jí bude 69 roků, já se jmenuji Zdeněk Krečmer a 69 roků už mi bylo v dubnu. Ale k našemu problému. Velký problém se zdravím manželky nastartoval zpackaný porod v roce 1975, kdy po provokovací injekci se tak potrhala, že ji musel sešívat chirurg. Poté však následovaly každý rok operace cyst s následnými reoperacemi po chybných zákrocích rádo by lékařů, jako podvaz močovodu kdy druhý den manželku téměř v bezvědomí operovali na urologii. Když se probrala z narkózy, zjistila, že z břicha má 5 vývodů a jeden z boku. Další nepodařený zákrok bylo přišítkování tlustého střeva ke svalovině dosti závažnými následky (vrácení moče zpět do ledviny nebo nemoci se bez bolesti vyprázdnit). V takovém stavu byla rok a při závěrečné operaci, kdy se na ní podíleli primáři chirurgie, gynekologie a urologie, tak se jim to povedlo tak, že když manželka se šla vymočit, tak dostala ledvinovou koliku a musela si lehnout. Zároveň od té doby trpěla urologickými a gynekologickými problémy. Jelikož v té době byla zaměstnaná jako ekonomka v karlovarském podniku, byla donucena ze zaměstnání odejít. Zažádala si o invalidní důchod, ale páni MUDr., než aby to doporučili, tak bylo sděleno, že má podnikání na vedlejší pracovní poměr a tím pádem může pracovat doma. Nikoho ale nezajímalo, že podnikání v činnosti „opravy dřevěných dechových hudebních nástrojů“ není běžná výdělečná činnost, ale malý občasný přivýdělek. A tak z manželky udělali soukromou podnikatelku již v roce 1987. Se svými problémy musela ovšem vydržet až do roku 1991, kdy jsem se telefonicky spojil s velice uznávaným urologem v Praze a ten společně se svým kolegou urologem gynekologem manželku v Praze opět operovali. Jejich následné sdělení bylo: takový nepořádek v břišní dutině by neudělala ve Švýcarsku ani ta nejhorší zdravotní sestra a navíc se karlovarským primářům podařilo dát umělý močovod se špatným sklonem – proto to vrácení se moči do ledviny. Poté jsme se museli z Karlových Varů ze zdravotních důvodů (díky otevřené fabrice na akryl se manželce udělala embolie na plicích, trombóza levé nohy a začala se jí rozpadat krev) odstěhovat do Kladna. Během půl roku se zdravotní stav podstatně zlepšil, ale z neznámého důvodu jí přerostla prsa a lékař neurologie jí poslal do Prahy do vinohradské nemocnice na zmenšení prsou, protože hrozil rozpad páteře. Po užívání velkého množství léků začala mít problémy s trávením a s bolestmi žlučníku. Vyvrcholením toho byl nástup manželky (s velkými bolestmi) do nemocnice (cca 20.12.1999) v Kladně. Tam mi slíbili, že se o manželku postarají atd. Jenže před silvestrem jsem si musel manželku vzít domů a pouze v naléhavém případě že ji mám přivést. Jí se ale krátce po silvestru přitížilo a já jsem ji do nemocnice přivezl ráno 1. ledna. Jelikož s ní během celého dne nic nedělali a nechali ji trpět v bolestech, tak jsem hned 2.1. ráno telefonoval do nemocnice Motol profesoru Pavkovovi, tak ten, (i když měl uvítací řeč ke svým zaměstnancům) mi sdělil, abych okamžitě manželku dovezl k němu do nemocnice. Ještě ten den jí prořezal žlučovody a druhý den již operoval žlučník. Díky problémům urologickým a gynekologickým jsme oba museli chodit každé 3 měsíce na urologii na kontrolu. V roce 2002 jsme se přestěhovali ještě s rodinou naší dcery do Albrechtic nad Orlicí a na kontroly jsme začali chodit do Fakultní nemocnice Hradec Králové. Až do roku 2010 byly zprávy z vyšetření plné různých chlamydií, bakterií atd. V té době jsem si léčil špatně se hojící ránu po prasklé achilovce a na internetu jsem objevil informace o MMS. Ihned jsme si jej objednali a při následné kontrole na urologii se pan bývalý primář divil, jak je to možné a naléhal tak dlouho, až jsem mu to řekl. On se jen zamyslel a řekl, že když o tom víme, tak ať to užíváme dál. Další zdravotní problém je ve vysokém krevním tlaku (ne trvalém, ale střídavém). Jednoho dne jsme oba dostali měřící přístroj Holter a druhý den hematolog manželku urgentně poslal na příjem do nemocnice Z hradecké nemocnice nás vždy posílali spádové nemocnice v Náchodě, ale tam si s ní nikdy nevěděli rady, tak jsme nyní jeli rovnou do Vojenské nemocnice do Prahy. Tam jsme jezdili oba

s manželkou když jsme bydleli v Kladně. Jenže v Praze se na nález podívali, sdělili že nemají pro ni místo a že něco s ní provedou. Asi za 2 hodiny nám předali manželku s tím, že je to dobré. Od té doby jí náš hematolog říká, že pro ni není lékař ale sadař. Jelikož je manželka po tom roce 1987 omezena v pohybu, trvalé bolesti ledvin, podbřišek atd., začala přibývat na váze a následné problémy s nohama. Lékaři, dá-li se to tak nazvat, s ní nechtějí nic mít a ohánějí se její nadváhou, ale argument, že se nemůže hýbat a jí téměř minimálně, v nich vyvolá reakci, že až zhubne o 40 až 50 kg, tak ať přijde. Jeden ortoped se odvážil píchat kolagenové injekce do pravé kyčle (4 st. art.) a do pravého kolenem (2. st. art.). Stalo se, že při desáté injekci do kyčle se pan doktor trefil jinam a manželka od té doby chodí o 2 FH. Poslední rok se ke všemu zhoršilo trávení a potíže s vyprazdňováním. Proto se na Vás obracíme s prosbou o radu, co s tím. Nutno ještě podotknout, že máme v domě 2 psy a 2 kočky a manželka co milovník zvířat, tak se s nimi ráda mazlí.

Předem mnohokrát děkujeme a jsme s pozdravem,

Manželé K.